

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

A Synthesis of Innovation Researches in Thai Language Teaching of the Northern's Rajabhat University

วันที่รับบทความ: 6 เม.ย. 67

วันที่แก้ไขบทความ: 11 ต.ค. 67

วันที่ตอบรับ: 30 มิ.ค. 68

สุนารี ฝิปากเพราะ¹

Sunaree Feepakproe¹

นฤมล ขาวเรือง²

Naruemon Khawrueng²

บทคัดย่อ

ในการวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย และเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและข้อสังเกตของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 มหาวิทยาลัย มีกลุ่มตัวอย่าง คือ งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่ตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2550-2565 ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย จำนวน 226 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือมีการผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย เรียงจากมากไปหาน้อย คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีการผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.48 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.12 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.72 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.85 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.75 มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.54 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.65 และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.88 ตามลำดับ และพบว่า นวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ แบ่งออกเป็นนวัตกรรมด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ มีจำนวน 146 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.94 และนวัตกรรมด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน มีจำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.06 สำหรับแนวโน้มและข้อสังเกต พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัยมีแนวโน้มในการตีพิมพ์วิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยลดน้อยลงเรื่อย ๆ

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹ Lecturer of the Bachelor of Education Program, Thai Language Major, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

²นักศึกษาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

² Students of the Bachelor of Education Program, Thai Language Major, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

คำสำคัญ : การสังเคราะห์งานวิจัย นวัตกรรมการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

Abstract

This research aimed for synthesize and for analyze trends and observations of research research on Thai language teaching innovations of all 8 northern Rajabhat universities. The sample group is research on Thai language teaching innovations of all 8 northern Rajabhat universities, which were published between 2007-2022. Information can be searched from the ThaiLIS database. 226 subjects were selected from the research characteristics record form. The research instrument was records which the research characteristics record form. Statistics used in data synthesis are frequencies and percentages.

The results of the research found that the northern group of Rajabhat universities has produced research on innovations in teaching the Thai language. Arranged from highest to lowest is Chiang Rai Rajabhat University. There were 96 research studies on Thai language teaching innovations, accounting for 42.48 percent, Uttaradit Rajabhat University, 50 subjects, accounting for 22.12 percent, Nakhon Sawan Rajabhat University, 31 subjects, accounting for 13.72 percent, Chiang Mai Rajabhat University, 20 subjects, accounting for 8.85 percent, Kamphaeng Phet Rajabhat, 13 subjects, accounting for 5.75 percent, Pibulsongkram Rajabhat University, 8 subjects, accounting for 3.54 percent, Lampang Rajabhat University, 6 subjects, accounting for 2.65 percent and Phetchabun Rajabhat University, 2 subjects, accounting for 0.88 percent. And found that Thai language teaching innovations used in research at the northern group of Rajabhat universities Published between 2007 and 2022, information can be searched from the ThaiLIS database, divided into innovations in media/inventions, with a total of 146 stories, accounting for 57.94 percent, and innovations in teaching formats/teaching techniques. Total of 106 stories, accounting for 42.06 percent. As for trends and observations, it was found that all 8 northern Rajabhat universities tend to have a trend in publishing research on Thai language teaching innovations that are gradually decreasing.

Keywords: A synthesis of Researches, Thai Language Teaching Innovation, The Northern's Rajabhat University

บทนำ

ด้วยสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย นั้น ต่างมีความตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี (วชิรศักดิ์ มัชฌิมศิริ, 2557) เพราะการใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะผลักดันให้ผู้เรียนสามารถ เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในโลกยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การ จัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสภาพสังคม ดังที่ ทรงภพ ขุนมธุรส และคณะ (2563) กล่าวว่า สภาพสังคมในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเป็นยุค ประเทศไทย 4.0 ทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องอาศัยวิธีการสอนและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ค่อนข้าง

ทันสมัยและมีวิทยาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และได้ประสิทธิผลกับผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2560) ที่กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมจะช่วยกระจายโอกาสในการพัฒนาอย่างทั่วถึง และรับมือกับกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงในระดับโลกได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยในที่นี้ จะหมายรวมถึงกิจกรรมสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน ที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ อาจเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ทั้งหมด หรือเป็นการปรับปรุงใหม่จากสิ่งที่มีอยู่เดิม โดยอาศัยหลักการทฤษฎี ที่ได้ผ่านการทดลองวิจัยจนเชื่อถือได้นำมาใช้บังเกิดผลเพิ่มพูนประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ เพื่อยังประโยชน์ให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้สูงสุดตามศักยภาพของตนเอง และบรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ อีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิผลทางการศึกษาอีกด้วย (ครรชิตมาลัยวงศ์, 2550)

นวัตกรรมการศึกษา เป็นเสมือนเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่ผู้สอนนำมาใช้ในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรมศึกษามีหลายรูปแบบ และการนำเอานวัตกรรมศึกษามาใช้จำเป็นต้องมีการวิจัยทั้งก่อนและหลังการใช้ เพราะการวิจัยจะช่วยบอกถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนวัตกรรมที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่าสถาบันการศึกษายุคใหม่ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ควรพัฒนาตนเองให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นด้านการคิดค้นสร้างสรรค์ นวัตกรรมการศึกษา เนื่องจากนวัตกรรมการศึกษาจะช่วยให้การจัดการศึกษารับรู้เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และการดำรงชีวิต คือ เป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข ดังนั้น การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาจึงควรถือเป็นอีกหนึ่งภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่จำเป็นต้องริเริ่มดำเนินการให้เกิดขึ้นเพื่อการก้าวขึ้นสู่การเป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกต่อไป (วชิรศักดิ์ มัชฌิมภิโร, 2557)

แต่จากการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในรายวิชา วิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มักเลือกใช้สื่อหรือนวัตกรรมการวิจัยทางภาษาไทยในรูปแบบเดิม ๆ เช่น แบบฝึกเสริมทักษะและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างจากโปรแกรม Power point อีกทั้งจากการสำรวจการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณครูในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า สื่อหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและรวมถึงการวิจัยยังไม่มีหลากหลาย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการยึดติดในกรอบการสร้างสื่อหรือนวัตกรรมในรูปแบบเดิม ๆ ที่มักมีผู้วิจัยทำมาแล้วในอดีต เห็นได้จากงานวิจัยของ ภักดี รักษาพันธุ์ (2547) ที่ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในปี พ.ศ. 2533 -2545 พบว่า ผู้สอนนำวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่ทำวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการสังเคราะห์งานวิจัยทางด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาครู คุณครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าข้อมูลการวิจัยด้านนวัตกรรมเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษานำไปเป็นแนวทางในการสร้างสื่อหรือนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ
2. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและข้อสังเกตของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือที่ตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2550-2565 ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ได้แก่

- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่าง คือ งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2550-2565 ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย จำนวน 226 เรื่อง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่มีการใช้นวัตกรรมการสอนภาษาไทยในระดับประถมและมัธยมศึกษา ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2550-2565 สืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล ThaiLIS โดยใช้คำสำคัญในการค้นหาคือ “ภาษาไทย” และ “การสอนภาษาไทย” และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

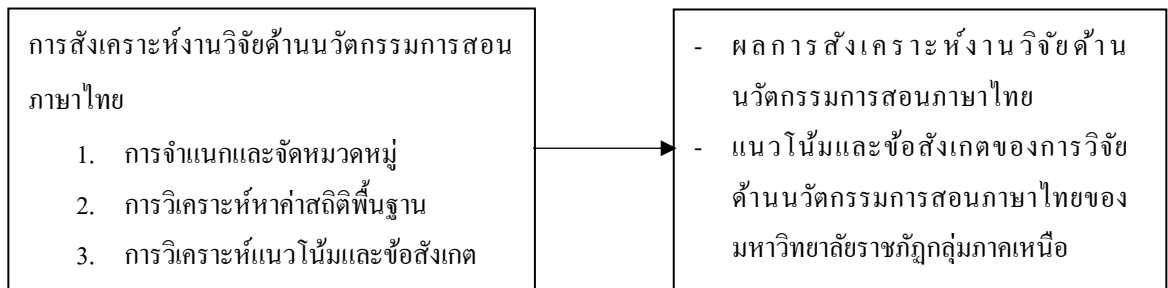
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง กระบวนการการศึกษาค้นคว้า รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการสอนภาษาไทยในระดับประถมและมัธยมศึกษา ตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2550-2565 สืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล ThaiLIS โดยใช้คำสำคัญในการค้นหาคือ “ภาษาไทย” และ “การสอนภาษาไทย” และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปหรือข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบ

2. นวัตกรรมการสอนภาษาไทย หมายถึง วิธีการ แนวคิด รูปแบบ สิ่งประดิษฐ์ใหม่หรือเป็นของที่มีอยู่แล้ว แต่นำมาพัฒนาปรับปรุงใหม่ เพื่อใช้ในการสอนรายวิชาภาษาไทย สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งนวัตกรรมการสอนภาษาไทยออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) นวัตกรรมด้านสื่อหรือนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์
- 2) นวัตกรรมด้านรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่ตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2550-2565 ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ได้แก่

- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่าง คือ งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่ตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2550-2565 ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย จำนวน 226 เรื่อง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยและแนวโน้มและข้อสังเกตของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย ที่บันทึกเกี่ยวกับชื่อสถาบันการศึกษา ชื่อเรื่องงานวิจัย ชื่อผู้จัดทำวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย นวัตกรรมการสอนภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อหรือนวัตกรรม

สิ่งประดิษฐ์และด้านรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน ตลอดจนสาระหรือเรื่องที่สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นที่ทำการวิจัย โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น ผ่านการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินพบว่า แบบบันทึกคุณลักษณะแต่ละ ข้อมีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกจากตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบ บันทึกสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบแบบบันทึกงานวิจัยให้เหมาะสมกับ การเก็บข้อมูลตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยแบ่งรายการบันทึกออกเป็นชื่อสถาบันการศึกษา ชื่อเรื่องงานวิจัย ชื่อผู้จัดทำวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย นวัตกรรมการสอนภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อหรือนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์และด้านรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน ตลอดจนสาระหรือเรื่องที่ สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นที่ทำการวิจัย โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยการประเมินความเหมาะสมและ ความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินพบว่า แบบบันทึกคุณลักษณะแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัย ราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS และผ่านการคัดเลือกจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1) สืบค้นและรวบรวมข้อมูลงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS โดยข้อมูลที่นำมาศึกษาได้มาจากบทคัดย่อของงานวิจัย

2) บันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วยชื่อสถาบันการศึกษา ชื่อ เรื่องงานวิจัย ชื่อผู้จัดทำวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย นวัตกรรมการสอนภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อหรือนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์และด้านรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน ตลอดจนสาระหรือเรื่องที่สอน ในรายวิชาภาษาไทย และระดับชั้นที่ทำการวิจัย ได้แก่ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

3) นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกในแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยมาวิเคราะห์โดยการ จำแนกและจัดหมวดหมู่จากหัวข้อหลักที่ได้จากการสังเคราะห์ ได้แก่ ชื่อสถาบันการศึกษา ปีที่พิมพ์ และ นวัตกรรมการสอนภาษาไทย

4) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และแสดงผลในรูปแบบตาราง กราฟ และคำอธิบายได้ตาราง

5) วิเคราะห์แนวโน้มและข้อสังเกตของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือและข้อเสนอแนะ

6) สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ มีการวิเคราะห์ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สถิติ IOC (Index of Item objective Congruence) และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากผลการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และแสดงผลในรูปแบบตาราง กราฟ และคำอธิบายได้ตาราง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

1. ผลการวิเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS พบว่ามีทั้งหมด 226 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือที่ผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย

มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	20	8.85
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	96	42.48
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	6	2.65
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	50	22.12
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	8	3.54
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	13	5.75
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	2	0.88
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	31	13.72
รวม	226	100

จากตาราง 1 พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีการผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.48 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.12 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.72 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.85 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.75 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.54 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.65 และมหาวิทยาลัยที่มีการผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรม การสอนภาษาไทยน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.88 ตามลำดับ

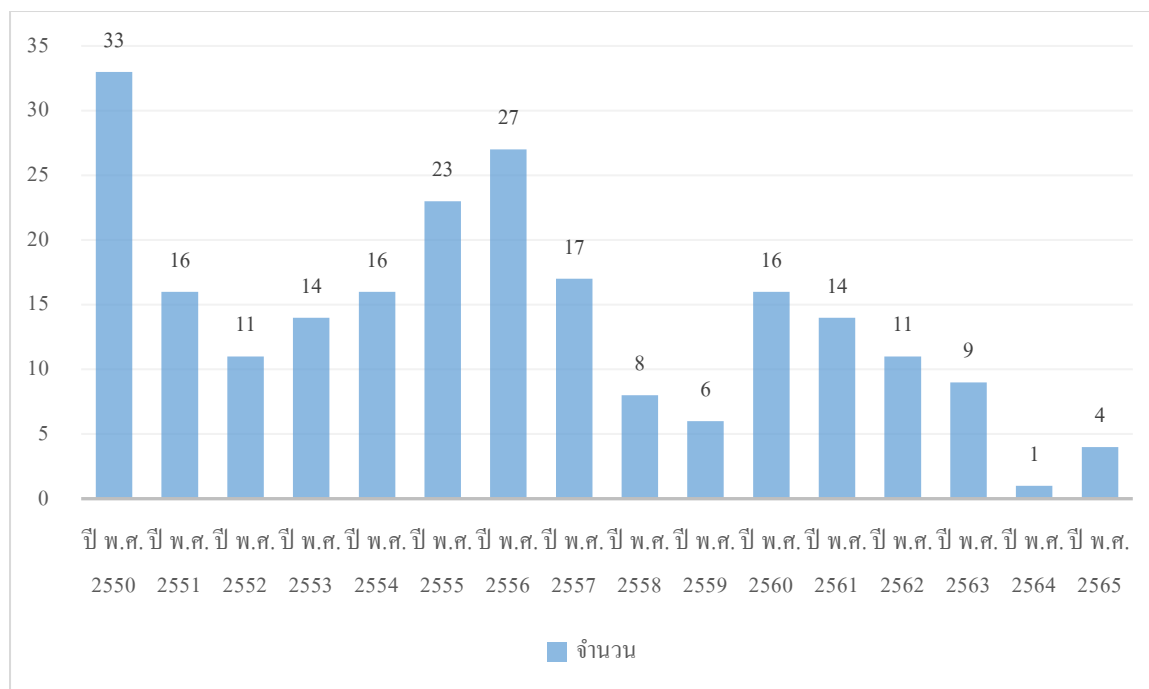
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

มหาวิทยาลัย	นวัตกรรม	
	ด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์	ด้านรูปแบบการสอน/ เทคนิคการสอน
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	14	6
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	57	50
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	4	2
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	41	21
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	5	4
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	9	5
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	1	1
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	15	17
รวม	146	106
รวม (ร้อยละ)	57.94	42.06

จากตาราง 2 พบว่า นวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS แบ่งออกเป็นนวัตกรรมด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ มีจำนวน 146 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.94 และนวัตกรรมด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน มีจำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.06 ทั้งนี้ พบว่า มีงานวิจัยจำนวน 26 เรื่อง ที่ใช้นวัตกรรมทั้งด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ร่วมกันใน 1 งานวิจัย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แนวโน้มและข้อสังเกตของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

1. ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย โดยจัดเรียงตามปีที่ตีพิมพ์งานวิจัย

ภาพที่ 2 แสดงกราฟจำนวนของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย โดยจัดเรียงตามปีที่ตีพิมพ์งานวิจัย

จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัยมีแนวโน้มในการตีพิมพ์วิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยลดน้อยลงเรื่อย ๆ ดังกราฟที่มีลักษณะโค้งรูปภูเขาที่ลดหลั่นกันไปตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2550 มีการตีพิมพ์วิจัยมากที่สุด จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.86 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2556 จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.66 จุดที่น่าสังเกตคือ ปี พ.ศ. 2564 มีการตีพิมพ์วิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทย เพียง 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.45 เท่านั้น และในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.80

อภิปรายผล

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS พบว่ามีทั้งหมด 226 เรื่อง โดยสามารถอภิปรายผลในประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS พบว่ามีทั้งหมด 226 เรื่อง โดยเรียงลำดับมหาวิทยาลัยที่มีงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.48
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.12
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.72
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.85
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.75
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.54
- มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.65
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.88

จากผลข้างต้น พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง มีทั้งหมดจำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.48 โดยแบ่งออกเป็นงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1 เรื่อง ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 8 เรื่อง ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 6 เรื่อง ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 8 เรื่อง ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 10 เรื่อง ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 17 เรื่อง ปี พ.ศ. 2556 จำนวน 22 เรื่อง ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 9 เรื่อง ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 3 เรื่อง ปี พ.ศ. 2559 จำนวน 2 เรื่อง ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 5 เรื่อง ปี พ.ศ. 2561 จำนวน 6 เรื่อง ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 1 เรื่อง และปี พ.ศ. 2563 – 2565 ไม่ปรากฏ

โดยจากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า สาเหตุที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.48 เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเปิดหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ระดับปริญญาโท) สาขาการสอนภาษาไทย สาขาหลักสูตรและการสอน และสาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ซึ่งทุกสาขาวิชามีผู้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการสอนภาษาไทยทั้งสิ้น เนื่องจากเป็นศาสตร์พื้นฐานที่ทั้ง 3 สาขาดังกล่าวสามารถทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาการสอนภาษาไทย ที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนได้ โดยทั้งนี้ นวัตกรรมทางการสอน ทั้งด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน ดังที่ วชิรศักดิ์ มัชฌิมากิโร (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะผลักดันให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในโลกยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสภาพสังคม ดังที่ ทรงภพ ขุนมธุรส และคณะ (2563) กล่าวว่า สภาพสังคมในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเป็นยุคประเทศไทย 4.0 ทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องอาศัยวิธีการสอนและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ค่อนข้างทันสมัยและมีวิทยาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและได้ประสิทธิผลกับผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2560) ที่กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมจะช่วยกระจายโอกาสในการพัฒนาอย่างทั่วถึงและรับมือกับกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงในระดับโลกได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับ

นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยในที่นี้ จะหมายรวมถึงกิจกรรมสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และรูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอน ที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ อาจเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ทั้งหมด หรือเป็นการปรับปรุงใหม่จากสิ่งที่มีอยู่เดิม โดยอาศัยหลักการ ทฤษฎี ที่ได้ผ่านการทดลองวิจัย จนเชื่อถือได้นำมาใช้บังเกิดผลเพิ่มพูนประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ เพื่อยังประโยชน์ให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้สูงสุดตามศักยภาพของตนเอง และบรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ อีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิผลทางการศึกษาอีกด้วย (ครรชิต มัลลียงษ์, 2550)

นอกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เปิดหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ระดับปริญญาโท) สาขาการสอนภาษาไทย สาขาหลักสูตรและการสอน และสาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาแล้ว ยังมีมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เปิดหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ระดับปริญญาโท) สาขาหลักสูตรและการสอนด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งได้แก่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ทั้งนี้ มีช่วงเวลาที่เปิดแตกต่างกันออกไป จึงส่งผลให้มีจำนวนงานวิจัยลดหลั่นกันไปตามระยะเวลา

และจากผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของนวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2565 สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS พบว่า มีนวัตกรรมด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ มีจำนวน 146 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 58.17 และนวัตกรรมด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน มีจำนวน 105 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.83 ทั้งนี้ มีงานวิจัยจำนวน 26 เรื่อง ที่ใช้นวัตกรรมทั้งด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ร่วมกันใน 1 งานวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การวิจัยทางการสอนภาษาไทยมีการนำนวัตกรรมการสอนภาษาไทยมาใช้ทั้งด้านนวัตกรรมด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน อีกทั้งยังมีการนำนวัตกรรมทั้ง 2 รูปแบบมาใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความหลากหลาย ความแปลกใหม่ และเพื่อประสิทธิภาพที่สูงขึ้นด้วย จะเห็นได้จากตัวอย่างงานวิจัยของ สุพรรณา ดิปลาละวงศ์ (2556) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับวิธีสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนกับหลังการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 32 (บ้านสาขันทอม) อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 29 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าอัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/85.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รดา วัฒนะนิรันดร์ (2558) ที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 28 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGI โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 และผู้เรียนมีความพึง

พอใจต่อการเรียนภาษาไทยด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากตัวอย่างงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการนำนวัตกรรมทั้ง 2 รูปแบบ ได้แก่ นวัตกรรมด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน มาใช้ร่วมกัน นอกจากจะทำให้เกิดความหลากหลาย ความแปลกใหม่ และความสร้างสรรค์แล้ว ยังส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทักษะ และเจตคติที่สูงขึ้น ส่งผลให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วย

อีกทั้ง ผลการวิเคราะห์นวัตกรรมการสอนภาษาไทยด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือพบว่า นวัตกรรมการสอนภาษาไทยด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ที่ใช้มากที่สุด คือ แบบฝึก/ชุดฝึก มีทั้งหมด 57 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 39.04 รองลงมาคือ ชุดกิจกรรม จำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.49 รองลงมาคือ ชุดการสอน จำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.27 รองลงมาคือ นิทานและบทเรียนคอมพิวเตอร์ จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.16 รองลงมาคือ เพลง/เกม จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.11 รองลงมาคือ สื่อประสม จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.74 ตามลำดับ และนวัตกรรมอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ผังมโนทัศน์ บทเรียนโมดูล ภาพการ์ตูน สื่อมัลติมีเดีย บทเรียนออนไลน์ บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.16 จากผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมที่นิยมใช้ในการวิจัยทางด้านการสอนภาษาไทยมากที่สุด โดยมีนักวิชาการได้นิยามความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ เช่น วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) ให้นิยามว่า แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่นักเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบปฏิบัติ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องจากการศึกษาเนื้อหา เพราะการฝึกฝนหรือการฝึกหัดนั้นจะทำให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้ผลความก้าวหน้าของตนเอง สอดคล้องกับ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เอกสารเล่มหนึ่งที่มีคำถามหรือข้อความที่ให้นักศึกษาได้ฝึกคิด หากตอบช่วยให้เกิดความเข้าใจและทักษะ ส่วนใหญ่จะมีคำตอบและคำอธิบายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจกิจกรรมที่ปฏิบัติยิ่งขึ้น ฉะนั้น การสอนภาษาไทยจึงต้องใช้แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรูมาแล้ว เพื่อสร้างความเข้าใจจากการที่นักเรียนได้เรียนรูมาแล้วให้ฝึกหัดซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการให้เพิ่มขึ้นจากเดิม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรวมถึงทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สูงขึ้น อีกทั้งทำให้ครูทราบถึงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ทั้งยังช่วยลดภาระการสอนของครู และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด ดังที่ กรมวิชาการ (2545) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญเนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่สามารถสร้างให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการและเห็นถึงข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน นำไปสู่การแก้ไข และส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการและประสบความสำเร็จในการเรียน

2. ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของการวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย โดยจัดเรียงตามปีที่ตีพิมพ์งานวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

ทั้ง 8 มหาวิทยาลัยมีแนวโน้มในการตีพิมพ์วิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยลดน้อยลงเรื่อย ๆ โดยในปี พ.ศ. 2550 มีการตีพิมพ์วิจัยมากที่สุด จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.86 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2556 จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.66 จุดที่น่าสังเกตคือ ปี พ.ศ. 2564 มีการตีพิมพ์วิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยน้อยที่สุด โดยมีเพียง 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.45 เท่านั้น และในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.80 ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากบางมหาวิทยาลัยอยู่ในช่วงปีปรับปรุงหลักสูตรหรือปีรับนักศึกษาในหลักสูตร ส่งผลให้ไม่มีผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล ThaiLIS อย่างไรก็ตาม การทำวิจัยยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษา เพราะการวิจัยเป็นกระบวนการค้นหาคำตอบใหม่ๆ หรือการแสวงหาคำตอบของปัญหาต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีการที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่แน่นเชื่อถือตามศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ และนำไปสู่การพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา การวิจัยมีที่มาจากความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ที่ต้องการค้นหาคำความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกรอบตัว การวิจัยจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนและระบบการศึกษาในทุกด้าน ดังที่ วรรณิ แคมเกตุ (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยต่อระบบการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ประโยชน์ต่อนักวิจัย ซึ่งการศึกษาวิจัยมีผลต่อการพัฒนานักวิจัยโดยตรง แม้ว่าการวิจัยในระยะแรกอาจจะทำได้ไม่ดีนัก แต่การดำเนินการวิจัยก็ช่วยให้แก่นักวิจัยได้พัฒนาความคิดของตนเอง ให้คิดอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบมากขึ้น มีระบบคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น ซึ่งถือว่าการทำวิจัยเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง อีกทั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรของนักวิจัย ซึ่งนอกจากองค์กรที่นักวิจัยสังกัดอยู่จะได้บุคลากรที่มีการพัฒนาระบบคิดที่เป็นเหตุเป็นผลมากขึ้นแล้ว ผลการวิจัยยังสามารถที่จะช่วยให้ผู้บริหารมีสารสนเทศเพื่อใช้สำหรับการวินิจฉัยตัดสินใจ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินการที่รัดกุม มีประสิทธิภาพ และแก้ปัญหาขององค์กรได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยสถาบัน ซึ่งเป็นการหยิบยกปัญหาวิจัยจากสภาพการดำเนินงานขององค์กรขึ้นมาศึกษานอกจากนี้ ยังมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่ง งานวิจัยสามารถที่จะช่วยให้การแก้ปัญหาของสังคมโดยรวมเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และที่สำคัญ คือ งานวิจัยเป็นประโยชน์ทางวิชาการการศึกษาวิจัย นอกจากจะช่วยให้เกิดการอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องเป็นเหตุเป็นผลแล้ว ยังช่วยให้เกิดการพัฒนาในศาสตร์นั้นด้วยศาสตร์ใดที่มีนักวิจัยหรือมีการดำเนินการวิจัยมาก การค้นคว้าหาทฤษฎีในศาสตร์ก็จะมีความกว้างขวาง และศาสตร์สาขานั้นก็จะมีพัฒนาการก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในส่วนที่เป็นความถูกต้องตรงต่อความเป็นจริงของศาสตร์ และส่วนที่เป็นแนวคิดทฤษฎี สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ช่วยพิสูจน์ หรือตรวจสอบความถูกต้องของกฎเกณฑ์ หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ ปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ช่วยพยากรณ์ผลภายหน้าของสถานการณ์ ปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ช่วยการวินิจฉัยตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ช่วยปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยปรับปรุงพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ และวิถีดำรงชีวิตให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากวิจัย

1. จากผลการจำแนกและจัดหมวดหมู่ของงานวิจัย พบว่า มีการสร้างนวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ยังไม่หลากหลายและไม่ทันสมัยเท่าที่ควร ดังนั้น จึงควรมีการสร้างนวัตกรรมการสอนภาษาไทยที่ทันสมัยและ

หลากหลายโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาผสมผสาน เพื่อให้เท่าทันต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ต่อไป

2. จากผลการหาค่าสถิติพื้นฐาน พบว่า ในบางมหาวิทยาลัยมีการผลิตงานวิจัยด้านนวัตกรรมการสอนภาษาไทยค่อนข้างน้อย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรส่งเสริม สนับสนุน และทำการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนต่อไป ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียน ผู้สอน สถาบันการศึกษา ระบบการศึกษา ตลอดจนสังคมและประเทศชาติ

3. ควรนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสร้างสื่อนวัตกรรมและการทำวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาคูร รวมถึงคุณครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าข้อมูลการวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า มีงานวิจัยจำนวน 26 เรื่อง ที่ใช้นวัตกรรมทั้งด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ร่วมกันใน 1 งานวิจัย ซึ่งทุกเรื่องมีผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นจึงควรมีการทำการวิจัยที่ใช้นวัตกรรมทั้งด้านสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ และด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความหลากหลาย และเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียน

2. ควรนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพิจารณาทิศทางและแนวโน้มของงานวิจัยทางการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อจะได้ผลิตผลงานวิจัยให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและประเทศชาติต่อไป อันเป็นประโยชน์ต่อหลักสูตรและสถาบันการศึกษา

3. ควรมีการวิเคราะห์นวัตกรรมการสอนภาษาไทยด้านรูปแบบการสอน/เทคนิคการสอน ให้ละเอียดยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อการนำไปใช้หรือนำไปเป็นแนวทางในการทำวิจัยทางการสอนภาษาไทยต่อไป

4. ควรมีการวิเคราะห์ข้อถกเถียงร่วมด้วย ซึ่งเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความกว้างขวางกลุ่มเล็กกว่าผลงานวิจัยแต่ละเรื่อง

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ครรชิต มวลยวงศ์. (2550). *ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์ : สารคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- ทรงภพ ขุนมธุรส สุนรี ฝิปกเพราะ พระมหาโยธิน ไกรสร และพระปลัดสถาพร ปุ่มเป้า. (2563). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยระดับบัณฑิตศึกษา. *วารสารครูพิบูล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 7(2), 295 – 308.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภักดี รักษาพันธุ์. (2547). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ในปีการศึกษา 2533 – 2545*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- รดา วัฒนะนิรันดร์ (2558). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศตรมหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ. ศ. 2554. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วชิรศักดิ์ มัชฌิมากิโร. (2557). บทบาทของนวัตกรรมการศึกษาต่อการเรียนรู้. วารสารราชพฤกษ์, 12(2), 1-9.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอน ภาษาไทย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพรรณา ดีปลาสวงค์ (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2560). ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

